

Společenské akce během léta

Vládní opatření v rámci prevence proti šíření koronavirové nákazy měla během jarních měsíců zásadní dopad na pozastavení veškerého kulturního, sportovního a společenského života v obci. Jednou z posledních pořádaných akcí byl dětský karneval a masopustní průvod. Všechny další plánované aktivity a hasičské soutěže musely být zcela zrušeny. Jednalo se o tradiční akci Uklidme Česko a sběr železného šrotu, pálení čarodějnic v areálu koupaliště, zahájení sezony u hasičské zbrojnice, stavění máje a červnovou taneční zábavu v zámeckém parku. Pro letošek byl zcela zrušen i srpnový cyklovýlet Okolo Malé Hané, který se uskuteční v příštím roce v Šebetově, a jedna z největších událostí – Koňkó přes tři kraje v Úsobrně.

Nyní se začínají pravidla postupně rozvolňovat a menší akce lze za dodržování nařízených opatření uskutečnit. První z nich bude v sobotu 30. května dětský den a country večer se skupinou ASI TAK v areálu koupaliště. Následovat bude v sobotu 6. června v dopoledních hodinách sběr železného šrotu a odpoledne od 17 hodin kácení máje na návsi. V sobotu 27. června proběhne na návsi vítání prázdnin s ukázkami hasičské techniky a dovedností mladých hasičů.

V případě větších akcí, jako je pouť, je však třeba ještě vyčkat. Pravidla se mění velice rychle a nikdo si nemůže být ničím jistý. O všem vás budeme pravidelně a včas informovat. Těšíme se na setkání s Vámi!

Za výbor pro místní spolky, společenské, kulturní, sportovní a zájmové činnosti v obci, Tomáš Axman

Prázdninový tábor pro děti

Pro předškoláky a děti 1. - 5. ročníku

Tábor se koná od pondělí do pátku, od 8 do 16 hodin. Je zajištěn teplý oběd, svačina a pitný režim. Součástí programu je celodenní výlet. **Lze se hlásit i na jednotlivé dny. Cena na den činí 490,- Kč.**

Registrace na webu: www.veselaveda.cz.

Email: jindriska.kourilova@veselaveda.cz.

mobil: 727 862 072.

Mezinárodní den dětí – 1. června

Slosovateľné hádanky pro děti:

Patří Ti to, ale tvoji přátelé to používají víc než Ty?

Ve dne malá jako myš, v noci všechno přeroste, když mě vidíš, nevidíš?

Odpovědi zasílejte na e-mail Zpravodaje do 26. června.

Program kina Šebetov

Pátek 5. června – CHLAP NA STŘÍDAČKU

Patnáct let vdaná Zuzana jednoho dne zjistí, že má její manžel Jiří delší dobu poměr s jinou ženou. Zuzana neváhá, rozhodne se svou sokyni Lenku navštívit a učinit jí tak trochu netradiční návrh. Její plán je přímo skandální. Navrhne jí, aby si péči o Jirku rozdělily a udělaly z něj tak chlapa na střídačku. Lenka po prvotním šoku souhlasí a obě ženy představí tento nový způsob života Jirkovi. Tedy spíše ho postaví před hotovou věc. Co se všem zdá zpočátku jako perfektní plán, kdy je Jirka jeden týden s manželkou, druhý s milenkou, se nakonec může stát pro všechny pořádnou noční můrou.... Skvělá česká komedie.

109 minut, přístupný od 12 let, vstupné 40 Kč.

Pátek 26. června – SUPER MAZLÍČCI

Toulavý pes Roger je odjakživa rebel, který každému v nouzi rád pomůže. To ovšem znamená občas okrádat o jídlo rozmazlené domácí mazlíčky. A těch je v Robo City víc než dost. Tahle nesourodá partička se vydává po stopě velké záhady. Musí se pokusit zachránit své domovy a snad i celé město. Animované rodinné dobrodružství.

89 minut, volně přístupný, vstupné 40 Kč.

Začátky představení jsou v 19:30 hodin.

„Šebetovský zpravodaj“ – periodický tisk územně-správního celku obce Šebetov. Měsíčník vydává Obec Šebetov, IČO: 00281069, příspěvky přijímá Mgr. Jana Manová, e-mail: sebetovskyzpravodaj@seznam.cz. Uzávěrka pro příspěvky je vždy 25. den v měsíci. Tisk OÚ Šebetov, tel. 516 465 429. Náklad 500 kusů. Neprodejné, zdarma. MK ČR E 21776.

61. ročník ČERVEN 2020

Slovo starosty...

Od neděle 21. června 2020 naplno začíná astronomické léto. Asi každý z nás se těší na příjemné letní počasí, na nové zážitky plné slunce a na chvíle zaslouženého oddechu při prvních vlahých večerech.

Letos je asi opravdu lepší se neohlížet za uplynulými týdny, nicméně jen krátce se zmíním o naplánovaných aktivitách, které se bohužel vzhledem k mimořádným opatřením neuskutečnily.

Letošní Pálení čarodějnic mělo překvapit věrným pojetím postavy čarodějnice a barevnými ohni na velké vatře. Dlouho jsme diskutovali i o malém představení. Bohužel... Stejně tak se neuskutečnil program ke Dni matek. Pro letošní rok jsem připravil malé překvapení v podobě cíle tradičního obecního cyklovýletu. Proplánování akce se podařilo už v únoru rozpracovat do téměř posledních detailů včetně tras. Tak snad příští rok.

Zrušen byl i jarní obecní koupací zájezd a myslím, že nebudou příznivé podmínky ani pro ten podzimní. Šebetov měl letos hostovat další ročník cyklovýletu obcemi mikroregionu Okolo Malé Hané. Současná platná omezení velkých sportovních a kulturních akcí jsme prodiskutovali mezi starosty členských obcí, kdy jsme se jednomyslně dohodli na odložení akce na příští rok.

Ale i přes to zvláštní ponuré období, které nás zastihlo, se začalo pracovat na dlouhodobě plánovaných záměrech. V prostoru Návsi se pracuje na stavbě nové splaškové kanalizace. V současné době se pokládá nové páteří vedení, později se budou postupně obnovovat a napojovat jednotlivé domovní přípojky. Zde bych chtěl ocenit přístup a pochopení jednotlivých vlastníků nemovitostí, díky kterým stavba pokračuje zatím bez vážnějších komplikací.

O něco složitější je situace u nedávno zahájené stavby nového chodníku v rámci akce úprav hlavní křižovatky. Po zdárném předání staveniště se vyčkalo na nabytí lhůt pro povolení zvláštního užívání komunikace, byly osazeny informativní značky označující blížící se stavební práce a provedla se poslední geodetická zaměření území před započítáním terénních úprav. Záměrem bylo začít stavbu objektem nového chodníku ve vanovské části. Klíčové bylo před samotným začátkem prací převzít od správce telekomunikačních sítí polohopis skutečného vedení sítí. Bohužel se potvrdilo podezření, že telekomunikační infrastruktura je v této části místy velmi mělce zakopána a bude při budování základů chodníku mnohdy kriticky

obnažena. Je to významná komplikace a budeme hledat možná řešení vzniklé situace. Současný předpoklad je, že po stavbě chodníku bude stavební činnost pokračovat na ploše naproti poště, kde nás čeká zbořit současnou kamennou podezdívku. Parkovací plocha se bude rozšiřovat a lemovat novou nosnou zdi.

Koupací sezóna už klepe na dveře. V areálu se několikrát sekla tráva pro jarní zahuštění travnatých ploch, nádrž se několikrát vyčistila a především vyspravila od výtluků a trhlín. Celá byla natřena do parádní modré barvy, před instalací je nově lakovaná skluzavka, spousta oprav se udělala na okruzích filtrace vody, opraveno bylo také osvětlení. Přítoky byly dezinfikovány a zbaveny všech vodních živočichů a řas. Nádrž se úspěšně napouští a voda se už druhým týdnem ošetřuje a filtruje.

V jarních týdnech byly v areálu mateřské školy zdravotními řezy upraveny všechny nově vysazené ovocné stromy. V roce 2018 hledal rakousko – český Evropský fond pro regionální rozvoj Interreg prostřednictvím Místní akční skupiny Partnerství venkova dva zajímavé projekty v regionu pro výsadbu veřejné ovocné zeleně. Rozpracoval jsem studii, jejímž cílem bylo obnovit či doplnit areál o nové stromy výhradně starých téměř zapomenutých krajových odrůd Malé Hané. Myšlenka byla schválena a podpořena. Nadační fond zcela bezplatně zafinancoval projekt, výsadbu a následnou péči pro 21 stromů. Zasaženy byly 3 kusy hrušní Nagevicova a Nelisova zimní, 6 ks jabloní odrůd Grávtýnské, Gustavovo trvanlivé, Jadernička moravská, Malinové podzimní, Sudetská reneta, Vlkovo, 10 ks slivoní odrůd Švestka domácí, Althanova renkloda, Bryská, Čačanská rodná, Durancie, Stanley, Wangenheimova a také dvě třešně odrůd Hedelfingerská a Německá rychlice. Při výsadbě v listopadu 2018 přiložili ruku k dílu také žáci naší základní školy. Všechny stromy se ujaly a se školáky se snad už v příštím roce budeme těšit na první malé plody.

Zdeněk Čížek

Nahlédnutí do katastrální mapy

Od 15. 6. 2020 do 26. 6. 2020 bude vyložen k veřejnému nahlédnutí katastrální operát obnovený novým mapováním na digitální katastrální mapu v katastrálním území Šebetov, prostor mimo DKM po KPÚ, obce Šebetov.

Ve dnech 15. 6., 17. 6., 22. 6. a 24. 6. 2020, v době od 8 do 17 hod., v zasedací místnosti Obecního úřadu Šebetov, bude veřejnému nahlédnutí přítomen zaměstnanec katastrálního úřadu, v ostatních dnech bude požadované údaje poskytovat zaměstnanec obce nebo osoba pověřená

obcí. V případě, že zaměstnanec obce nebude při nepřítomnosti zaměstnance katastrálního úřadu schopen poskytnout zájemci požadované údaje o jeho vlastnictví, bude možné po předchozí dohodě nahlédnout do obnoveného katastrálního operátu na katastrálním pracovišti. Do obnoveného katastrálního operátu je současně možné po dobu jeho vyložení nahlédnout i na webových stránkách Českého úřadu zeměměřického a katastrálního na adrese:

<http://nahlizeniidokn.cuzk.cz/VyberKatastrInfo.aspx>.

V souvislosti s šířením COVID 19 bude při vyložení obnoveného katastrálního operátu nutné dodržovat stanovená režimová opatření (zvýšená hygienická opatření, nutnost zakrytí dýchacích cest a úst rouškou apod.).

Pozn.: Důsledkem obnovy katastrálního operátu může být jak změna výměry parcel, tak změna poplatníka daně. Vlastníci nemovitostí, u kterých došlo ke změnám těchto rozhodných okolností, jsou povinni podat úplné nebo dílčí daňové přiznání na rok následující po roce, v němž tyto změny nastaly. Podrobné informace jsou uvedeny na webových stránkách www.cuzk.cz - katastr nemovitostí - obnova katastrálního operátu a povinnosti vlastníků nemovitostí podle zákona o dani z nemovitostí.

Naděжда Veselá, účetní Obce Šebetov

**Sbor dobrovolných hasičů
Šebetov provede**

**SBĚR ŽELEZNÉHO ŠROTU
6. 6. 2020**

Prosíme spoluobčany aby kovový šrot umístili v tento den před své domy. V případě, že máte větší množství, nebo těžší předměty, kontaktujte členy sboru. 732 492 685
Rádi vám tyto předměty vynešeme.

Lednice a mrazáky nejsou kovový šrot!!!

Data srážek z obecní meteostanice

Dubnové sucho vystřídal květen s průměrnými srážkami. Malým zázrakem se stala neděle 24. května, kdy napršelo nebyvalých 22 mm vody.

Šebetovský zpravodaj

Mikroregion Malá Haná vyhlašuje FOTOSOUTĚŽ

na téma

„Malá Haná večerní, podvečerní a po soumraku.“

Máte-li zajímavé snímky z obcí Mikroregionu Malá Haná, neváhejte se zapojit do soutěže. Snímky mohou zachycovat např. celkový pohled na obec, veřejná prostranství, zajímavosti obce (historické budovy, sochařská díla apod.) nebo přírodní zajímavosti.

Vybrané fotografie budou použity v připravovaném stolním kalendáři Malá Haná pro rok 2021. Následně pak proběhne putovní výstava vybraných fotografií.

Pravidla soutěže:

* Soutěž trvá do 30. 6. 2020. Později doručené fotografie nebudou do soutěže zahrnuty.

* Fotografie dodejte pouze v elektronické podobě, v tiskové kvalitě – doporučujeme **FULL HD – 1920x1080px**.

* K fotografii uveďte místo pořízení fotografie, jméno autora, emailový a telefonní kontakt.

* Fotografie prosím posílejte na emailovou adresu kultura@velkeopatovice.cz. Do předmětu, prosím, uveďte FOTOSOUTĚŽ.

* Autoři nejlepších fotografií budou odměněni drobnou cenou a jejich fotografie budou otisknuty ve stolním kalendáři Malá Haná pro rok 2021.

Pro více informací nás kontaktujte na:

e-mail: kultura@velkeopatovice.cz, tel.: 773 149 327

Hájenka Karlov Šebetov

přijme brigádníka na štípání, rovnání dřeva.
Tel.: 606 893 919

Klípký střípký

* V čekárně Černá brána se pokračuje v pracích na renovaci podlahy. Po četných výplních a vysprávkách zbývá ještě nanést pryskyřičný finální povrch. Stejně tak v obci naplno probíhá opakované sečení travnatých ploch.

* Plánovaná květnová deratizace se uskuteční v průběhu června. Máme zmapovány nové lokality výskytu nor a chystáme se na další zdrcující úder.

* Veterinární lékař MVDr. Miroslav Krejčí z Vanovic nabízí našim občanům **individuální naočkování psů** na základě telefonické domluvy. Vzhledem k současné složité situaci se prozatím neuvažuje o hromadné vakcinaci. Mobil na pana veterináře je: **604 619 875**

Obrázek:
Eliška Štefaňáková

* Prozatím jsou stále odvolány stomatologické pohotovosti o svátcích a víkendech. Jejich obnovení je očekáváno od měsíce července 2020.

červen 2020

* Obecní úřad předal dvě krabice (cca 2 tisíce kusů) nepotřebných volebních obálek Spolku "Uklid'me Česko".

* Farní úřad Knínice oznamuje, že **pravidelné mše** se konají ve čtvrtek v 18 hodin, v pátek v 18 hodin a v neděli v 8:30 hodin.

12. června - kostel sv. Marka

NOC KOSTELŮ
Učtí jsi město k určování času... Přivádíš tmu,
NOC
se snese... Slunce vychází
a člověk vyjde za svou práci.
pátek 12.06.20

**kostel sv. Marka
Knínice**

18:00 mše svatá
20:00 otevřená zvonice - zvonění klekání
22:00 závěrečná modlitba

Po celou dobu:

- otevřená hrobka hrabat Strachwitzů
- komentovaná prohlídka kostela
- Cesta světla
- prezentace historických i aktuálních fotografií
- opis evangelia sv. Marka
- program pro děti

Drobné občerstvení na Sýpce
www.knynice.farnost.cz
[WWW.NOCKOSTELU.CZ](http://www.nockostelu.cz)

Nabídka služeb

Sběrna odpadů je otevřena každou sobotu v lichém týdnu, tedy **6. června, 20. června a 4. července 2020** od 14 do 15 hodin.

Odvoz popelnic

Každý pátek v lichém týdnu, tj. **5. června a 19. června 2020**. Od července 2020 bude vstupovat v platnost nový rozpis odvozů. Případnou reklamaci nevyvezené nádoby uplatněte u dispečera pana Dočkala, mobil: 778 700 840.

Knihovna je otevřena každé pondělí od 14 do 17 hodin.

Pojízdná prodejna masa a uzenin Plumlov nabízí svoje zboží každé úterý se zastávkami v 11:45 hodin pod koupalištěm a v 12:00 hodin u nákupního střediska.

Telefony na ohlášení poruch:

TOPNET internet – telefon 736 484 631, o víkendech volejte na číslo 731 413 488. Internet od společnosti UNET – telefon 604 758 166.

Škola v době koronaviru

Na základě mimořádného opatření ministerstva zdravotnictví byly od 11. března uzavřeny všechny školy. Život ve školách se náhle zastavil. Výuka však probíhala dál v jiných formách. V šebetovské škole byly předávány úkoly elektronickou cestou v týdenních intervalech. Někteří zaměstnanci školy se aktivně zapojili do výroby roušek a ochranných štítů, někteří absolvovali další vzdělávání pedagogických zaměstnanců formou webinářů. Budova školy prošla dokonalou očištěnou a dezinfekcí všech prostor. První dva týdny probíhala

domácí výuka v klidu a pohodě. Jak čas plynul, začaly se už projevovat příznaky ponorkové nemoci. Hodně lidí si v této nelehké době uvědomilo, jak důležité je naše zdravotnictví a školství. Od 25. května byla umožněna dětem z prvního stupně základních škol dobrovolná výuka ve škole. Vyučování v Základní škole Šebetov probíhá do konce června od 8 do 12 hodin. Děti, které nemohou ze zdravotních důvodů školu navštěvovat, pokračují v distanční výuce. Vstup do školy je povolen v rouškách, ve výuce je možné roušky odložit. Z preventivních důvodů používáme ochranné štíty a dezinfekční prostředky určené k osobní hygieně. Od června bude dětem umožněno školní stravování. Děti se už těší na závěrečné hodnocení a hlavně na prázdniny. Doufáme, že se situace kolem koronaviru časem uklidní a my budeme chodit do školy za normálních podmínek.
Mgr. Petr Najbr, ředitel školy

Obrázek:
Matyáš Chlup

Z pera našich žáků aneb čas strávený „v karanténě“

K: „První dny v karanténě mě bavily, ale rychle mě to přešlo! Nemohla jsem ven s kamarády ani do kroužků.

Protrídila jsem si oblečení, šli jsme roušky.“

M: „Můj bratr mě začínal víc a víc štvát, protože měl moc energie! Většinu času jsem lepil modelové letadlo, ale když došly barva a lepidlo, to byl průšvih – nudil jsem se...“

N: „Díky karanténě jsem se naučila několik nových věcí. Např. most ze stoje, jednoručku, provaz aj.“

K: „Všichni víme, že karanténa byla nuda. Protože nám chyběli kamarádi, snažili jsme se zabavit jízdou na kole, psaním úkolů, chozením ven, hraním deskových her. Konečně jsme ve škole, kde je to lepší než doma a zrovna dnes mám 11 let.“

N: „Karanténa začala ze dne na den a moje dny začaly vypadat takto: Vstávání na oběd, chvilka učení na přijímací zkoušky a úkoly ze školy, pak nějaké domácí práce a jít spát. Užívala jsem si volno s rodinou a lidmi, které mám ráda.“

M: „Nakonec jsem šel do školy. Je to skoro stejný, ale máme zde takové divné náhubky, měří nám teplotu a musíme si desinfikovat ruce.“

K: „25. května 2020 to byl snad můj nejlepší den v životě – Vrátili jsme se do školy!“

Koronavirové vtipy

* „Navrhl jsem ženě, že bychom si na chvíli mohli sundat roušky. Bohužel jsem pak zjistil, že už týden bydlím se sousedkou...“

* Průser, mladý holky začaly v době koronaviru vařit. V Česku dochází kečup a těstoviny.

* „Včera jsem vydesinfikoval roušku v toluenu, řeknu vám, to byla nejlepší procházka v životě...“

Červen v pranostikách

Červen studený - sedlák krčí rameny.

Hřímá-li v červnu, zvede se obilí.

Červen stálý - prosinec dokonalý.

Červen červený jako z růže květ.

Co v červnu nedá do klasu, červenec nažene v času.

Jak červen teplem září, takový bude i měsíc září.

20. 5. Vyšlo nařízení, že lidé, kteří vlastní nějaké vojenské věci po Němcích, je mají ihned odevzdat na MNV, jinak budou potrestáni. Potravinové lístky zůstaly v platnosti.

Válečné škody

Přípisem ze dne 13. 7. 1945 žádal Úřad okresního národního výboru v Boskovicích zdejší MNV o vyčíslení válečných škod, které během přechodu fronty utrpěli na pozemcích, polních kulturách, budovách a hospodářských zvířatech místní rolníci.

O náhradu za způsobené škody se přihlásilo celkem 45 občanů, dále MNV a správa velkostatku. **Škody na polích** se týkaly zvaleného či jinak znehodnoceného obilí a celkově byly vyčísleny na částku 3930 Kč. Dlužno podotknout, že se téměř výhradně jednalo o pozemky nad Kapouňaty, které vlastnili tamější obyvatelé. Tento fakt nakonec koresponduje se vzpomínkami pamětníků, podle nichž se ustupující Němci nezdržovali zátočinami a od Křižnic sjížděli dolů do obce přímo po polích. (NA: *zničeno 1,31 ha v ceně 3030,- Kč; RA: zničeno 0,27 ha v ceně 930,- Kč. Největší škody - všechny od NA - A. Geršl čp. 77, J. Ševčík čp. 53, V. Feilhauer čp. 99 a Hrouz z čp. 50. RA způsobila největší škodu J. Ševčíkovi z čp. 96.*)

Zatímco německá armáda (NA) neměla během ústupu sílu ani čas zabývat se sháněním **sena** pro své koně (*škodu vyčíslil pouze L. Veselý z čp. 71, který přišel o 2,5q sena v ceně 190 Kč*), Rudá armáda (RA) na tom byla přesně opačně. Proto ihned po příjezdu do Kapouňat zrekvírovala všechnu dostupnou píci a sedm tamějších občanů tak přišlo celkem o 28q sena. (*Nejvíc postiženým byl hostinský V. Blaha z čp. 87 a J. Ševčík z čp. 53.*) Poté zřejmě někdo RA poradil, aby obrátila svoji pozornost na dvůr velkostatku, kde získala naráz 40q sena. Všichni zúčastnění zároveň vyčíslili ztráty i na spaseném porostu jetele, čímž se celková škoda na píci vyšplhala na 5630 Kč.

Zdejší **domy** přechodem fronty nijak neutrpěly. Od Němců byla pouze rozstřílena okna a výlohy na čp. 134 (kino; škoda 2500 Kč) a Fr. Grulichovi na čp. 84 způsobena nepatrná škoda na stodole (500 Kč).

Škody na **pozemcích a zahradách** v celkové hodnotě 2600 Kč vyčíslilo pět poškozených. Způsobily je obě armády a jednalo se například o pokácené stromy J. Macháta na čp. 51, rozježděnou louku C. Říhy na čp. 45 či postavením zátarasu zničený plot včetně tarasu a vykácení ovocných stromů Fr. Grulicha na čp. 84.

Vozové části, které zabrala RA, vyčíslil J. Hrouz z čp. 50 na 700 Kč. To však byla maličkost oproti **inventáři**, který RA zrekvírovala ve dvoře velkostatku. Oficiálně se mimo jiné například jednalo o 3 vozy, 2 kočáry, 1 bryčku, 8 párů postrojů, 24 koňských příkrývek, 1 řemení, sedla, kabáty či příkrývky pro kočí. Celková škoda byla vyčíslena na 64 780 Kč. Němci si ze dvora odvezli dva vozy v ceně 4000 Kč. (Původní soupis, který pořídil kočí velkostatku Alois Janík, obsahuje ve skutečnosti položek daleko víc.)

A na závěr ještě škody způsobené na **dobytku**. V případě koní šlo o výměnu kus za kus, přičemž rozdíl v ceně armáda neuhradila. Němci takto vyměnili ve dvoře velkostatku 16 koní a dále jednoho koně u J. Geršla na čp. 54. Rudá armáda už přišla poněkud zkrátka - ve dvoře se jí podařilo vyměnit pouze čtyři koně, zato si odvezla 22q ovsa a dále 15 prasat, 10 krav a 37 jalovic v celkové hodnotě 104 000 Kč. Škoda na koních činila 66 500 Kč.

Samostatnou kapitolu tvoří škody, které Němci, v závěsu za nimi Rudá armáda a nakonec i pár různých nenechavců způsobilo vyrabováním zámku a ostatních budov velkostatku. I ty jsou zdokumentovány, povíme si však o nich někdy příště.

Příběh nejen z války

Příběh nebo lépe řečeno dva příběhy, které vám chci vyprávět, mne už dávno utvrdily v tom, že se historie opakuje stále dokola či jinými slovy, že vojáci cizích armád se tedy aspoň u nás v Kapouňatech dopouštějí stále jedné a té samé chyby...

První příběh se odehrál někdy na počátku května 1945 a znám jej z vyprávění své babičky Marie Sychrové. Kolony německých vojáků tehdy po celé dny prchali ve směru od Křižnic dolů do obce, a protože neměli čas zdržovat se zátočinami, brali to mimo silnici rovnou přes pole. Tak se stalo, že jedno auto s důstojníkem odbočilo z horní zátočiny a po svahu se dostalo až na deštěm podmáčené louky někde naproti našemu domu, kde zapadlo. Snaha řidiče vyprostit se za každou cenu z bláta po chvíli zaujala několik místních, kteří vše z povzdálí sledovali. Mezi nimi byl i můj děda Bohumil Sychra.

Situace se pro Němce stala bezvýchodnou, a tak se německý důstojník po chvíli obrátil přímo na dědu s tím, že potřebuje desky na vypodložení kol. Dědovi se zřejmě moc nechtělo, ale nakonec pro pár desek domů zašel a doprovázen manželkou - mou babičkou a několika dalšími zvědavci zamířil k zapadlému autu. Zřejmě si vůbec neuvědomil možné následky, když po chvíli, co se vojáci pachtili kolem auta, na plnou pusu lámanou němčinou prohlásil, že je to stejně práce zbytečná, že je stejně už mír!

Že vážně chybil, poznal děda ve vteřině. Rozlíčený důstojník totiž vytáhl pistolí a ostře na něho zaútočil s tím, že ho na místě zastřelí. Jediný kdo v ten okamžik neztratil duchapřítomnost, byla babička. Vrhla se na strachem zkoprnělého dědu, začala mu nadávat a myslím, že padl i nějaký ten žďuchanec. Jednoduše udělala takový „cirkus“, že se děda vypařil směrem k domovu jak pára nad hrncem a nečekaným jednáním babičky zaskočený Němec zapomněl, co vlastně chtěl...

A nyní ten druhý příběh, který se odehrál o dvaatřicet let později někdy v březnu roku 1977. Krátce po poledni jsem se vracela ze školy, když jsem už z dálky zahlédla před domem vřadu na louce hlouček lidí a uprostřed jakési auto. Mezi přítomnými jsem uviděla dědu a tak jsem zamířila směrem k němu zjistit, co se stalo. Ten se však už vracel k domu, doprovázen dvěma vojáky v dlouhých kabátech a s ušankami na hlavách. Že se snaží s dědou dohovorit rusky, mi nedalo práci rozeznat.

Děda půjčil vojákům (pamatuji si, že jeden z nich podle vzhledu zřejmě pocházel až odněkud ze střední Asie) nějaké fošny a ti se s nimi vrátili zpět na louku. - Cože se vlastně stalo? Sice netuším, jaký k tomu měli sovětští vojáci důvod, nicméně stejně jako kdysi Němci, i oni se rozhodli zkrátit si cestu a se svým „Gazíkem“ odbočili z horní zátočiny napříč svahem dolů. Na podmáčené louce pod kopcem uvízli a ve snaze dostat se s autem ven zapadli až po nápravu. Děda protentokrát od nějakých „proslovů“ upustil, a tak vojáci po chvíli svůj „Gazík“ vyprostili a s velkým děkováním se ztratili dole v zátočině. Nechci být pesimista, ale kolikrát mne napadá - a příslušníci které armády budou ti další?

Příště

V srpnové příloze Zpravodaje se seznámíme s historií zdejší sladovny a Mořicova dvora.

Na základě archivních dokumentů a vzpomínek pamětníků zpracovala Miroslava Boháčková, 679 35 Šebetov 72, tel. 724 275 143, e-mail: bohackova.mirka@seznam.cz.

Červen 2020, čís. 55

Pohled

do historie obyvatel a domů obce Šebetov

A vzduch voněl šeříkem.... (poslední válečné dny roku 1945)

V květnu uplynulo plných pětasedmdesát let od chvíle, co nacistické Německo podepsalo bezpodmínečnou kapitulaci a v Evropě se tak po šestiletém válečném utrpení opět rozhostil mír. Jak se ono hektické jaro roku 1945 zapsalo do historie naší obce a jak je prožívali zdejší občané, si dnes připomeneme prostřednictvím vzpomínek, archivních záznamů či zápisů v kronikách.

Počasí

Ze všeho nejdříve se zaměříme na počasí. Svítalo sluníčko, teploty šplhaly nahoru a všude voněl šeřík - aspoň tak známe konec války z řady filmů. Bylo tomu opravdu tak? Odpověď na tuto otázku nám dají autentické poznámky neznámého knínického občana, které jsem svého času objevila v archivu.

Dne **29. 4.** byla neděle a v sousedních Knínicích se konala pouť. V noci přšelo, všude bylo plno bláta a zima. Dne **30. 4.** napadl přes noc sníh, který zůstal na zemi do osmi hodin ráno. Dne **3. 5.** opět napadl přes noc sníh. Ještě téhož dne odpoledne padal mokrá sněh s deštěm. Dne **4. 5.** byla ráno hustá mlha. Sněh z předchozího dne zůstal ležet. Dne **6. 5.** celý den přšelo. Dne **7. 5.** přšelo přes celou noc až do rána. V Knínicích se rozvodnil potok Semíč. Odpoledne se vyjasnilo. Dny **8. 5.** a **9. 5.** byly již teplé a slunné.

Co se dělo v okolí

Kroniky sousedních obcí a vzpomínky neznámého knínického rodáka zaznamenávají řadu událostí, které se onoho hektického jara roku 1945 odehrály v našem regionu, a které do určité míry měly dopad i na šebetovské obyvatele. Připomeňme si ty nejzásadnější.

Dne **5. 2.** přijeli do Knínic němečtí vojenští ubytovatelé, které o den později následovalo asi 250 německých vojáků, mezi nimiž se nacházeli i ruští zajatci. Část vojáků byla ubytována ve třech třídách obecné školy. Někteří chodili na práci do Boskovic, ostatní budovali na silnicích v místě a po okolí dřevěné zátarasy. Dne **26. 3.** odjeli všichni k Prostějovu.

Během **března a dubna** i několikrát za den ohlašovaly sirény nepřátelské nálety. Vzduchem se neslo temné dunění od dopadajících bomb.

Dne **1. 4.** na Velikonoční neděli (jiný zdroj uvádí **2. 4.** na Velikonoční pondělí) letěla podél dráhy ve směru od Jevíčka anglická (jiný zdroj uvádí ruská) letadla. Nad Boskovicemi krátce zakroužila a zamířila do Skalice, kde kolem 14. hod. začala střílet ze strojních pušek a shodila několik pum na lokomotivy, připravené k odjezdu. Dvě lokomotivy byly vyřazeny, dva lidé zahynuli a pět bylo zraněno.

Dne **3. 4.** odjela z měšťanské školy v Knínicích Hitlerjugend (*Hitlerova mládež*), která novou školní budovu zabrala v r. 1941. (*Do měšťanky v Knínicích docházeli rovněž žáci ze Šebetova. Od r. 1941 se museli znovu tísnit v nevyhovujících podmínkách bývalé školní budovy naproti dnešnímu Kulturnímu domu.*)

Dne **5. 4.** se ve Skalici srazily vlaky, když lokomotiva najela na transport vojska ve stojících nákladních vagonech. Čtyři vagony byly rozbity a několik vojáků bylo zraněno.

Dne **8. 4.** a **12. 4.** bylo bombardováno vnitřní Brno. Od **16. 4.** končily vlaky v Adamově.

Dne **24. 4.** shazovala spojenecká letadla pumy v Adamově, Bílovicích a v Rájci, kde hořela pila a lihovar. V Brně se bojovalo. Celý den bylo slyšet střelbu z děl a bombardování.

Dne **25. 4.** poškodily v Blansku pumy 136 domů včetně škol, do kterých se stahovaly ustupující německé jednotky.

Dne **26. 4.** osvobodily rumunské a sovětské jednotky 2. ukrajinského frontu pod velením maršála SSSR R. J. Malinovského Brno.

Víte, že...

7. 5. 1945 - Remeš - podepsán první akt bezpodmínečné kapitulace Německa.
8. 5. 1945 - Berlín - kapitulace opakována na základě požadavku SSSR. Vedle SSSR ji podepsali zástupci USA, VB a Německa. Vinou různých průtahů (hlavně vynucení si delegáta Francie) se ceremonie protáhla do pozdních nočních hodin, což se později stalo příčinou nejasností kolem data oslav konce války. (V USA a v části Evropy byl ve chvíli podpisu ještě 8. květen, v Moskvě bylo vzhledem k časovému pásmu již po půlnoci 9. května).
Do r. 1989 se u nás slavil Den vítězství 9. května.

Šebetovský zpravodaj

Dne **27. 4.** krátce po půlnoci byly bombardovány Boskovice, protože německý voják střílel na letadlo. Bomby dopadly na starý hřbitov, kde poškodily pár pomníků a do Havlíčkovy ul., kde vysklily několik oken. Jak praví neznámý pamětník: *„Mrtev nebyl žádný, odnesl to pouze jeden králík a jedna koza.“* Večer spojenci bombardovali nádraží ve Skalici, zraněn byl přednosta.

Na trať místní lokálky za Vážany u lesa „Véštice“ kdosi položil nálož a tři uřezané telegrafní sloupy. Nálož po přjetí vlaku nevybuchla.

Vlak ve směru od Chornice do Skalice jezdil od 27. 4. jen ráno, nazpět se vracel večer. Ze Skalice byly vypravovány vlaky pouze na Letovice.

Dne **28. 4.** spadlo větší množství pum u kostela na Benešově, kde ještě předchozího dne stály vojenské trény (*zásobovací oddíl*), které v noci o třetí hodině odjely pryč. Po bombardování zůstali tři mrtví.

Dne **29. 4.** zřídili Němci v budově měšťanské školy v Knínicích vojenský lazaret, který zde zůstal do 8. 5., kdy vojáci vše naložili na vagony a odjeli. V lazaretu za celou dobu zemřelo 24 vojáků, kteří byli pochováni u hřbitovní zdi poblíž starých kostelních schodů. *(O knínické měšťanské škole v době okupace a tím tedy i o lazaretu podrobněji Zpravodaj městyse Knínice V/2016 - webové stránky obce.)*

Dne **2. 5.** byl pod Červeným vrchem před Boskovicemi vyhozen železniční most. Lokálka, která právě přijížděla od Boskovic, se musela vrátit.

Dne **5. 5.** v sobotu shodila ruská letadla pumy poblíž náměstí v Boskovicích. Na místě zemřelo devět osob a řada dalších měla četná zranění. Poškozeno bylo několik domů. Lidé se před tímto náhlým, neočekávaným náletem nestačili ukrýt, protože sirény z důvodu výpadku elektřiny neinformovaly o blížícím se nebezpečí. Tentýž den bylo ještě bombardováno nádraží ve Skalici a Letovice.

Dne **7. 5.** začala německá vojska ustupovat. O den později **8. 5.** se už nejednalo ani tak o ústup jako o zmatený úprk, kdy - jak barvitě líčí boskovický kronikář - *„oficiři na koních, v autech, vozy, pěší, kanonýři odpřáhali koně, nasedali na ně, všichni ujížděli a utíkali všemi ulicemi na sever z města, všeho zanechali a prchali každou cestičkou. Uviděli prý Rusy od Rovné (tj. ve směru od Skalice). Nikdo by nevěřil, jaký zmatek způsobil strach z odplaty za činy, kterými se vyznamenávali na svém vítězném postupu na přepadených národech.“*

Dne **8. 5.** a **9. 5.** přijeli první ruští vojáci a vojsko Československé armády. Poté, co v okolních lesích pochytili zbylé Němce, zase hned odjeli. Další vojáci a trén projížděli obcemi v následujících dnech. Některé z kronikářů zaujalo, že v řadách Rudé armády sloužily rovněž ženy, což ve svých zápiscích zvlášť zdůraznili.

Hon na německé vojáky po okolních lesích pokračoval i v následujících dnech. Výstižně a navíc s neobvyklou upřímností popisuje celou situaci ve vážanské kronice tamější kronikář Josef Kolář: *„Asi po dobu 14 dnů se ještě ukrývali a přecházeli po lesích jednotlivě neb menší skupiny německé armády. Tak bylo dovoleno každému českému občanu zbraně nositi a chodit po lese a vyhledávat německé vojáky. Ti byli předváděni k místnímu hasičskému domu, kde byli vyslýcháni a prohledáni a jejich jména zjištěna. Pak byli odvedeni do Boskovic. Prohlídka již byla bezvýznamná, jelikož kdo německé vojáky jen jako trosečníky předváděl, tak je již obral o všechno, co se jemu hodilo a oni všechno ze zoufalství rozdávali, nevědouc, co se s nima dále stane.“*

Dne **11. 5.** začala opět jezdit místní lokálka.

Dne **16. 5.** v ranních hodinách projížděl Skalicí vlak s prezidentem ČSR Edvardem Benešem. Vlak na chvíli zastavil a prezident se svou ženou vystoupili, aby se pozdravili s jásajícím davem.

Osvobození Šebetova

Následující události od zimy 1945 do léta 1945 se mi podařil sestavit díky několika zdrojům, mezi něž vedle již zmiňovaných vzpomínek neznámého knínického občana patří například obecní kronika, kronika četnické stanice či spisy obecního archivu uložené v MZA Brno.

Starostou obce byl na jaře 1945 Alois Geršl z čp. 77 a obecním tajemníkem Josef Lucký, který měl na starosti zásobování. Hospodářskou agendu vedl Vavřinec Lemon z čp. 17. Správou velkostatku byli pověřeni František Krebs a Karel Kabelka pod dohledem říšského Němce Kölbeho.

Únor

Přestalo se vyučovat na zdejší obecné škole. Ve třídách byli přechodně ubytováni vystěhovalci z Bilska ve Slezsku (město s převahou německých obyvatel), kteří prchali před blížící se frontou. (Postupně napočítáno na 160 vozů.) Žáci si pro své úkoly docházeli do hostince k Mrvům v čp. 18. Od ledna se rovněž neučilo na obecné a měšťanské škole v Knínicích. I zde probíhalo vyučování formou domácích úkolů.

Obyvatelé Bilska nebyli jediní, kteří prchali před blížící se Rudou armádou. *„V měsíci únoru po dobu asi tří týdnů projíždělo na selských povezech zdejším obvodem větší množství evakuovaných civilních osob národnosti německé z Východních Prus a Besarábie. O ubytování a stravování těchto německých uprchlíků se starali výhradně místní Němci.“* uvádí četnická kronika.

Na práci v zákopech byli povoláni František Holub, Bohumil Snášel, Ladislav Stříž, Stanislav Kopal, Zdeněk Tlamka a Josef Lujka.

Březen

Ve škole byl umístěn oddíl Vlasovců, kteří stavěli na silnici a cestách pod kopcem Rychvaldem mezi Pohorou a Šebetovem (včetně cesty v Oboře) protitankové zátarasy. Místní občané jim museli pomáhat - vyhlášena byla pracovní povinnost. Rolníci svázeli z lomu nad Šebetovem kamení a z lesa klády a zeminu, ostatní kopali zákopy a stavěli překážky a zábrany. Jako dítě si vzpomínám, že ještě na počátku 70. let se ve vzdálenosti cca 10 m od silnice na Křížnicích směrem k Šebetovu nacházely po obou stranách lesního porostu zbytky zákopů ve tvaru podkovy.

Duben

Do zámku byl krátce přemístěn německý statistický úřad z Berlína. Dne **21. 4.** šebetovská pila stále pracovala. Od **26. 4.** nesvítla elektrína.

Dne **28. 4.** spadla do Obory, kde parkovala německá auta, puma. Zraněn nebyl nikdo.

Němci se v panice před postupující Rudou armádou dávali na zmatený ústup, přičemž za sebou zanechávali vše, co jim jen trochu stěžovalo cestu. Tak se v posledních týdnech války kupila podél silnic vedle nejrůznější vojenské techniky i četná nákladní auta či koňské povozy s vojenským materiálem včetně proviantu. Z vyprávění pamětníků byla takovým velkým „skladištěm“ Obora a pak také Kapouňata, kam se na množství odstavených vozů chodili dívat přespolní až z Knínice.

Naložené korby aut lákaly svým obsahem odvážlivce z řad místních. *„Odvážní občané vozidla prohlíží a vše, co potřebují, odnášejí do svých příbytků. A koně se potulují a pasou po okolí, jenže vyšlo nařízení, že se musí všechno odevzdat, co si každý vzal jako na památku,“* zmiňuje vážanský kronikář Josef Kolář.

červen 2020

Z vyprávění mého dědy Bohumila Sychry vím, že u vjezdu do našeho domu stál také jeden takový povoz. Prý v něm byly různé vojenské věci a mezi nimi i dvě deky, takové šedé vojenské houně, které jsme potom doma léta používali jako podložku při žehlení. Myslím, že kdybych tu poslední nechtě nepropálila, vydržela by dodnes. A ještě jedna věc z vozu sloužila v naší rodině bezmála čtyři desítky let. Byly to velké nůžky značky Solingen určené původně ke stříhání map a později zkrácené tak, aby se daly využít v krejčovství.

Zneškodněnou municí, která v Kapouňatech po německých vojácích zůstala, se později zaházely v té době již nefunkčních obecní studny u lípy a naproti domům.

Květen

„V druhé polovině měsíce dubna 1945 a na počátku měsíce května 1945 opustili pod ochranou ustupující říšskoněmecké armády zdejší Němci svá bydliště v Šebetově.“ uvádí četnická kronika. Zřejmě někdy v této době odjela z Vily čp. 108 i Hitlerjugend.

Dne **1. 5.** se přestalo pracovat na zdejší pile. Od Boskovic směrem na Jevíčko projížděl trén.

Dne **3. 5.** se situace opakovala jen s tím rozdílem, že tentokrát německé zásobovací oddíly jely opačným směrem, tedy od Jevíčka do

Boskovic. Následovalo je asi 500 mužů pěchoty.

Dne **5. 5.** projížděla od Boskovic k Jevíčku vojenská auta a transport 80 koní.

Dne **6. 5.** po celý den jezdila k Jevíčku vojenská auta. Velmi frekventované byly také silnice od Pohory a ve směru na Vanovice.

Nervozita mezi Němci narůstala, což nakonec dokládá příhoda, která se právě někdy v těchto dnech odehrála v Kapouňatech, a kterou jsem zařadila na konec dnešní přílohy.

Dne **7. 5.** bylo dáno na vědomí, že lidé smí zůstat venku jen do půl deváté. Kdo bude po této době chycen, bude zastřelen. Rovněž budou zastřeleni ti, koho Němci zastihnou se zbraní v ruce. V četnické kronice se k tomuto datu uvádí: *„Ve všech obcích zdejšího četnického obvodu byly na rozkaz velitele zdejší četnické stanice prapor. Maxmiliána Kaluže vyvěšeny čsl. vlajky a prapory na znamení kapitulace Německa.“*

Dne **8. 5.** ve večerních hodinách projelo obcí směrem ke Knínicím 400 Maďarů se 600 koňmi. V Knínicích hledali ubytování, když je nemohli sehnat, chtěli celé Knínice vypálit. Nevěřili, že je po válce. S německými vojáky, kteří byli v Knínicích odjel odpoledne zdejší lesmistr Karel Kabelka a důchodní Leopold Schwarz. Z Boskovic se však museli vrátit. Lidé ten den drželi svátek, nepracovalo se.

Dne **9. 5.** ráno projíždělo na Knínice a dál k Sudicím maďarské dělostřelectvo a trén, který hnal 400 krav. Dopoledne mířila na Boskovice četná nákladní auta s vojáky. Mnoho Němců prchalo humny na koních. *„V dopoledních hodinách došlo v Šebetově k několika incidentům ze strany ustupujících příslušníků říšskoněmecké armády s místními obyvateli stran vyvěšení praporů.“* popisuje další události toho dne četnická kronika. *„Na vyvěšené prapory na civilních domech v Šebetově bylo příslušníky německé zbraně SS stříleno. Na domě Josefa Mrvy v Šebetově čp. 18 byl vyvěšený čsl. prapor prostřelen několikráte neznámým německým vojínem ze samopalu. Při jednom incidentu byl zakročujícím prap. Kalužou přinucen nadporučík německých zbraní SS neznámého jména k odvolání rozkazu k sundání vyvěšených čsl. vlajek a praporů z civilních domů v Šebetově. Při dalším incidentu byl zakročující strážm. Alois Řezníček ze zdejší stanice ohrožován na životě střelnou zbraní německým příslušníkem SS, jedním vrchním šikovatelem, jedoucím na koni, pro vyvěšení praporu na domě učitelky Boženy Svátkové v Šebetově čp. 76.“*

Zatímco v dopoledních hodinách 9. května prchali naší obcí ve směru na Vanovice poslední zbytky Němců, v odpoledních hodinách se již pod lesem na silnici od Hor. Štěpánova objevili první sovětští vojáci. Obecní kronika zaznamenává, že se tak stalo v 16. hod., četnická kronika čas příchodu Rudé armády posouvá o hodinu později: *„V 17. hod. přijela do Šebetova postupující vítězná Rudá armáda po silnici od Hor. Štěpánova a Kořence. Vítězná Rudá armáda byla přivítána místním obyvatelstvem s velikým nadšením a projevy z nastávajícího osvobození. Téhož dne okolo 19. hod. bylo do Šebetova přivedeno větší množství příslušníků německé armády, kteří byli zajati u obce Vanovice a Drválovice Vítěznou Rudou armádou.“* - *„Šebetov byl osvobozen a protektorátní trápení bylo skončeno.“* dodává obecní kronika.

Vojáci Rudé armády se v Šebetově zdrželi několik dnů. Podle vyprávění pamětníků bydlel jejich velitel na statku u Kavanů v čp. 36, zbytek štábu a asi padesát vojáků pak přespávalo v hostinci u Mrvů v čp. 18. Na návsi před čp. 38 a 39 stála polní kuchyně. Hovězí dobytek, který s sebou vojáci přihnali, pásla jedna žena-vojačka na lukách kolem pily. Vojenští koně odpočívali v uzavřeném zámeckém parku.

K nejžádanější válečné kořisti vojáků Rudé armády patřily hodinky. *„Davaj časy!“* razili heslo v každé domácnosti, a tak se nejednomu z nich skvěla od zápěstí až po lokty pozoruhodná sbírka tikajících klenotů. Není pamětníka, jenž by mi o tom neverpřávil. Sama si z dětství vzpomínám na úsměvnou historku, kterou v této souvislosti vždy líčil můj děda Bohumil Sychra. Stál prý zrovna před domem, když silnici dolů do vsi procházelo několik vojáků. Jeden z nich měl na zádech ruksak, ze kterého se znenadání ozvalo zvonění budíku. Voják leknutím nadskočil, ruksak strhl z ramen dolů a v panice jej rozstřílel samopalem...

Z obavy před sovětskými vojáky se ženy a zvláště pak mladé dívky skrývali ve sklepích. I moje máma, tehdy patnáctileté děvče strávila takto dva dny. Vyprávěla mi, že ji temno a chlad sklepa nakonec přestaly bavit, a tak potajmu přeběhla do ložnice rodičů, kde spávala, schovala se pod přikrývku a usnula. Mezi tím projížděli kolem sovětští vojáci. Jedno z aut zastavilo a přítomný velitel požádal moji babičku, zda nemá něco k snědku. Nic netušící babička pozvala velitele a asi tři-čtyři vojáky do kuchyně, kde jim usmažila vajíčka. Právě všichni dojídali, když se z vedlejší místnosti ozval křik. Vojáci vyskočili od stolu a vrhli se ke dveřím pokoje, za nimiž uviděli křičící děvče a na protější posteli spícího druha v botách, plášti, čapce a s puškou kolem krku. Babička mi vyprávěla, že velitel vši silou chytil rozespalého vojáka za kabát a s nadávkami ho po zemi táhnul přes náspa ven na dvůr, kde mu uštědřil několik kopanců. Babičce se potom hodně omlouval. Máma mi vyprávěla, že o vojákoví nevěděla až do chvíle, než ji probudily hlasy z kuchyně. Spící voják ji natolik vystrašil, že se dala do křiku a co seděla dál, již víme. Jak se únavou zmožený voják do pokoje dostal, nikdo netušil.

Dne **10. 5.** projížděli obcí ve směru na Boskovice sovětští vojáci v nákladních autech. Lesy nad Knínicemi čistili českoslovenští vojáci od Němců. V 10. hodin se v Obecním domě na návsi konala první schůze revolučního MNV. Předmětem jednání bylo rozdělení funkcí jednotlivým členům a zajištění místních Němců a jejich majetku.

Dne **11. 5.** bylo zřízeno v domě čp. 134 (kino) německé internační středisko pro zdejší zajištěné Němce. Později bylo toto středisko přemístěno do budovy bývalé sladovny a konečně 24. 7. přestěhováno do Boskovic. *(Seznam z 24. 5. hovoří o 37 zajištěných osobách. V následujících týdnech byly seznamy různě upravovány. - Otázka německého obyvatelstva v Šebetově a jeho příklonu k Říši během okupace je záležitost nejen velmi obsáhlá, ale i složitá. Nastínit se ji pokusím v některém z budoucích Zpravodajů. Totéž platí o majetku, který byl těmto osobám zabaven.)*

Dne **12. 5.** procházeli obcí ve směru na Boskovice zajatí Němci a Vlasovova armáda i s trénem. Podle vzpomínek knínického občana jich bylo hodně.

Dne **18. 5.** se konala schůze MNV za účelem sestavení kandidátní listiny pro volby do nového MNV, které se konaly v neděli